

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXIII. Quæ sit bonitas & malitia moralis ex objecto ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFERTIA LXIII.

Quæ sit bonitas & malitia moralis ex
objecto?

100. RESOLUTIO : Actus humanus accipit suam bonitatem aut malitiam essentialē ac specificā ab objecto bono vel malo cognitō ; bonitate quidem directē, malitia verò indirectē voluntati ac intentiā. Comm. cum D. Thom. 1.2 q. 18 a. 2. & Scot. quodlib. 4.8. a. 2.

Explicatur : dicitur I. Bonitatem aut malitiam essentialē. Quia sicut omnis actus in naturalibus accipit primariō suam essentiam & specificationem ab objecto , in quod tendit ; ita etiam omnis actus humanus & moralis in esse moralis , seu quātenus conformis vel disformis est recte rationi , hanc suam moralem essentiam ac specificationem , adeoque essentialē & specificam bonitatem aut malitiam primariō sumere debet ab ipso objecto , quod in se bonum aut malum , conforme vel disforme est recte rationi : adeo , ut si objectum bonum (utpote Eleemosyna) sit certa quadam habitudine conformitatis ad rectam rationem vel legem , etiam actus circa illud objectum moraliter bonus erit , in certa quadam specie virtutis , puta dare Eleemosynam , in specie misericordiæ . Econtra si objectum malum sit certa quadam dissonantiā ad rectam rationem vel legem , etiam actus circa tale objectum malus erit in tali specie : ut furtum in specie injustitiae . Unde actus humani alii dicuntur boni vel mali intrinsecè & ex objecto ; ut amare Deum & proximum : quia

H 5

eX

secundū
nis debi
dinis p.
ecatūn
adūm re
III. s.
latur or
onis, u.
omissi
obligat

bonis
humani
m extre
cumha
hæccon
: & ven
d' orum
liz. de di
usa, ma
Scotoz
actus hu
rium ali
nter fa
instanti
sigillatu

GON

ex natura & objecto suo naturalem conformitatem habent ad rectam rationem, seclusa etiam omni lege, Et licet etiam legibus præcipiantur, non tamen ideò boni sunt, quia præcipiuntur; sed idèo præcipiuntur, quia boni sunt. Econtrà odium Dei vel proximi sunt *actus intrinsecè mali & ex objecto*; quia ex natura & objecto suo habent naturalem deformitatem adversùs rectam rationem, seclusa etiam omni alia lege. Et licet etiam legibus prohibeantur, nou ideo tamen mali sunt, quia prohibiti, sed idèo prohibiti, quia mali sunt. Ali *actus dicuntur boni vel mali ex obligatione legistarum*, & sumunt suam bonitatem vel malitiam ex objecto per accidens, seu ratione legis per accidens supervenientis tali materia; ideoque præcisè boni sunt, quia præcipiuntur: aut mali, quia prohibiuntur: v.g. die jejunii abstinere à carnibus est bonum, & comedere carnes est malum. Unde fit, quod actus per se & ex objecto mali (cæteris paribus) semper graviora peccata sint, quam actus mali ex sola prohibitione legis. Ita P. Marchant. Tribun. p.

i. Tract. 3. tit. 3. q. 2.

101. Dicitur II. *Ab objecto bono vel malo cognito, cum nihil possit fieri volitum, nisi præcognitum.* Verum quoad volitum bonum, & malum hoc est discriben. Ad hoc enim, ut actus sumat bonitatem ab objecto bono & honesto cognito, debet objecto esse volitum, ut bonum & honestum, non autem ut utile vel delectabile; alias eo ipso deperderet actus bonitatem. At contrà, ad hoc ut actus sit malus ex objecto, non est necesse, ut teat in objectum ut malum vel in honestum; sed suffici

sufficit velle objectum, quod de facto proponitur malum, in honestum vel turpe, tametsi voluntas præscindat excludat, imo nolit ipsam malitiam vel turpitudinem: quia eō ipso, quo voluntas vult actum circa objectum delecatile vel utile, convincitur etiam velle malitiam & turpitudinem peccati annexam. Ratio utriusque partis est, quia bonum est ex integra causa, malum autem ex quolibet defectu.

CONFERTIA LXIV.

De bonitate & malitia morali ex fine.

102. **F**inis est id, cuius gratiā aliquid sit: alias finis operis sive intrinsecus, ad quem ipsum opus vel actus ex natura sua ordinatur; ut dare elemosynam pauperi, miseriæ corporalis sublevandæ gratiā: furari habendi gratia, &c. Alius est finis operantis & extrinsecus, quem operans pro arbitrio operi præstituit; ut dare elemosynam propter vanam gloriam, studere ob honores consequendo.

RESOLUTIO: Actus humanus sumit suam bonitatem & malitiam, internus quidem primariam & specificam: externus verò secundariam & accidentalem tantum à fine propter quem fit: Ita communissima.

Ratio est: quia universaliter omnis actus accipit suam specificationem, non tam ab objecto materiali, in quod tendit, quam potius ab objecto formali seu motivo, sub quo tendit in objectum materiale: atqui finis intentus est verissime objectum, & motivum formale, secundum quod & propter quod